

نتایج لپاروسکوپی در موارد شکست بارداری بعد از IUI در بیماران نازا

طاهره نظری^{*}، خاتون نوری^۱، مهدیس حامدی^۲

۱- استادیار گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی بابل - ۲- پژوهش عمومی

سابقه و هدف: نازایی یکی از مشکلات مهم اجتماعی است و حدود ۱۰-۱۵ درصد زوجین در سنین باروری از این معضل اجتماعی رنج می‌برند. بسته به علل نازایی، روش‌های تشخیصی و درمانی متفاوتی مانند لپاروسکوپی برای آن وجود دارد. این مطالعه به منظور بررسی نیاز به لپاروسکوپی تشخیصی در بیماران با شکست بارداری به دنبال IUI در شهر بابل انجام شد.

مواد و روشها: این مطالعه به روش داده‌های موجود (Existing data) در پرونده بیمارانی که بدنبال IUI شکست باروری داشتند در بیمارستان فاطمه زهرا و بابل کلینیک طی سالهای ۱۳۷۶-۸۲ انجام شد. یافته‌های لپاروسکوپی شامل چسبندگی لگن، انسداد لوله یک طرفه، انسداد لوله دو طرفه، اندومتریوز، تخمدان پلی کیستیک اندومتریوما و یافته‌های نرمال در پرسشنامه ثبت گردیدند.

یافته‌ها: در طی مدت بررسی ۹۸ بیمار مورد لپاروسکوپی قرار گرفتند. میانگین سنی افراد مورد مطالعه $29/31 \pm 6/32$ سال بود که در محدوده سنی ۱۸-۴۶ سال قرار داشتند. ریسک فاکتورهایی مانند PID در ۱۹ نفر (۱۹/۳)، در ۴ نفر (۴٪) سیستکتومی، در ۲ نفر (۲٪) میومکتومی، در ۱ نفر (۱٪) آپاندکتومی، در ۳ نفر (۳٪) سرزارین، در ۸ نفر (۸٪)، در ۱ نفر (۱٪) حاملگی خارج رحمی و در ۱۸ نفر (۴٪) سقط وجود داشت. یافته‌های لپاروسکوپی در ۴۷ نفر (۴۸٪) نرمال، ۱ نفر (۵٪) غیرنرمال بود. در کل موارد نازایی ۸ نفر (۸٪) چسبندگی، ۴ نفر (۴٪) انسداد دو طرفه، ۱۴ نفر (۱۴٪) انسداد ۱ طرفه، ۱۴ نفر (۱۴٪) اندومتریوز، ۲۲ نفر (۲۲٪) PCO، ۴ نفر (۴٪) اندومتریوما گزارش شد.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که نزدیک به نیمی از موارد لپاروسکوپی، نتایج نرمال در زنان نازا بدنبال IUI دارند. فقط در ۸٪ موارد، منجر به تغییر شیوه درمانی می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: نازایی اولیه، نازایی ثانویه، یافته‌های لپاروسکوپی، چسبندگی لگنی، IUI، HSG

باقی مانده است (۱). عوامل احتمالی و قابل قبولی در ناباوری

شناسایی شده است. در میان علل ناباوری زنانه، ۴۰٪ به علت

حدود ۱۰-۱۵ درصد زوج‌ها که در سنین باروری قرار دارند

دچار مشکل نازایی هستند. با توجه به افزایش استفاده از خدمات درمانی - تشخیصی در طی چند دهه اخیر، شیوع نازایی نسبتاً ثابت

دچار مشکل نازایی هستند. با توجه به افزایش استفاده از خدمات

اشکال در تخمک گذاری و ۴۰٪ مربوط به پاتولوژی لوله‌ای و لگنی

شانس باروری بعد از یک دوره ۳۶ هفته ۲ برابر می‌شود (۱۱ و ۱۲). باید مدنظر داشت که لاپاروسکوپی یک روش تهاجمی و گران است و بدون عارضه نمی‌باشد (۱۳). در عین حال برخی مطالعات انجام لاپاروسکوپی را قبل از IUI مقرن به صرفه می‌دانند (۱۴). از آنجاییکه تاکنون در مورد ارزش لاپاروسکوپی در بیماران که تصمیم به انجام IUI دارند بررسی نشده است در نتیجه اهمیت انجام آن مورد سوال می‌باشد (۱۴). لذا این مطالعه به منظور ارزیابی ضرورت انجام لاپاروسکوپی در بیمارانی که تحت عمل IUI قرار گرفته اند، انجام گرفت.

مواد و روشها

مطالعه به روش داده‌های موجود (Existing data) در پرونده ۹۸ بیمار نازای مراجعه کننده به مرکز نازایی فاطمه‌زهرا (س) و بابل کلینیک در طی سالهای ۱۳۷۶ الی ۱۳۸۳ که کاندیدای عمل IUI بوده اند صورت گرفته است. یافته‌های لاپاراسکوپی بیماران که شامل چسبندگی لگن، انسداد لوله یک طرفه، انسداد لوله دو طرفه، انdomتریوز، PCO، اندومنتریوما و یافته نرمال بود ثبت گردید. این افراد در سیر درمان نازایی تحت درمان با IUI قرار گرفتند. بررسی‌های استاندارد شامل دو آزمایش Semen Analysis و هیستروزالپنگوگرافی بر روی این بیماران بود و در بررسی روتین هیچگونه نکته پاتولوژیک مشاهده نگردید. در صورت عدم ایجاد باروری بعد از ۲ سیکل در نازایی اولیه و بعد از ۴ سیکل در نازایی ثانویه لاپاروسکوپی انجام شد و نتایج حاصل از لاپاروسکوپی در پرونده بیماران ثبت گردید. انجام لاپاراسکوپی حداقل بعد از ۴ ماه از HSG و پس از آخرین سیکل IUI، بالافصله در سیکل بعدی انجام می‌گرفت. پس از بررسی‌های لازم و با استفاده از اطلاعات ثبت شده در پرونده، نتایج حاصل از لاپاروسکوپی تحت تجزیه و تحلیل اماری قرار گرفت. اطلاعات موجود در پرونده‌ها بر اساس متغیرهای مورد نظر استخراج و در پرسشنامه‌هایی که به این منظور تهیه شده بود ثبت گردید. جهت بررسی و دقت بیشتر افراد مطالعه از لحاظ سنی به سه گروه کمتر از ۲۵ سال، ۲۵-۳۵ سال و مساوی و بیشتر از ۳۵ سال تقسیم شدند و از لحاظ مدت نازایی در سه گروه کمتر از ۵ سال، ۵-۱۰ سال، مساوی و بیشتر از ۱۰ سال قرار گرفتند.

و کمتر از ۱۰٪ در رابطه با ناهنجاریهای آناتومیک و بیماریهایی تبیؤئید و حدود ۱۰٪ مربوط به عوامل ناشناخته می‌باشد. عوامل مردانه ۳۵٪ از علل ناباروری‌ها را به خود اختصاص داده است (۲). لاپاروسکوپی تشخیصی یکی از روش‌هایی است که در بررسی اختلالات لوله‌ای و داخل لگنی استفاده می‌شود. چون در انجام IUI^۱ سلامت لوله‌ها و انتقال تحملک توسط آن ضروری است. لذا بررسی لوله‌ها با لاپاروسکوپی تشخیصی ممکن است در ارزیابی این بیماران موثر باشد. اگر چه روش‌های کمتر تهاجمی مانند HSG^۲ و انجام تست کلامیدیا نیز مفید هستند ولی لاپاروسکوپی در بررسی این بیماران روش دقیق‌تری به نظر می‌رسد (۴-۲).

از آنجائی که موفقیت روش‌های کمک باروری (ART)^۳ رو به افزایش می‌باشد لذا تمایل به انجام IVF^۴ و ICSI^۵ بیشتر می‌شود، در نتیجه نیازی به بررسی لوله‌ها وجود ندارد به عنوان مثال اختلالات فاکتورهای مردانه وجود اختلالات داخل شکمی نمی‌تواند در تصمیم‌گیری تأثیر داشته باشد (۵). تعدادی از مطالعات اهمیت انجام لاپاروسکوپی را عنوان نموده اند. در ۳۶-۳۸٪ موارد با هیستروزالپنگوگرافی نرمال می‌توان پاتولوژی داخل شکمی را نشان داد (۳ و ۷). با توجه به شدت ضایعه در لاپاراسکوپی ممکن است روش IVF جایگزین IUI گردد، و یا تصحیح این ضایعات توسط لاپاروسکوپی انجام گیرد (۸). در ۲۵٪ بیماران نرمالی که کاندید IUI می‌شوند، با توجه به یافته‌های لاپاراسکوپی، روش درمانی تعییر می‌کند. جهت تشخیص اندومنتریوزهای خفیف و چسبندگی ناشی از آن انجام لاپاروسکوپی و رفع چسبندگی بسیار کمک کننده می‌باشد (۹). با توجه به اینکه آندومتریوز در ۴۰٪ موارد به عنوان علت نازایی ذکر گردیده است (۱۰)، اهمیت کاربرد لاپاروسکوپی در تشخیص و درمان این بیماری بدیهی به نظر می‌رسد. شیوع آندومتریوز در یافته‌های لاپاروسکوپی در زنان نازا ۳۵-۴۰٪ در مقایسه با ۳-۱۰٪ جمعیت عمومی است (۳). لاپاروسکوپی جهت درمان در موارد آندومتریوز توصیه می‌شود به طوری که که

¹ Intra uterine insemination

² Hysterosalpingography

³ Assisted Reproductive Technique

⁴ Invitro fertilization

⁵ Intra cytoplasmic sperm injection

(۳)۳	(۹/۵)۲	(۱/۳)۱	سزارین
(۸/۱)۸	(۱۹)۴	(۵/۱)۴	D&C
(۱)۱	(۴/۷)۱	(۰)۰	EP
	(۱۸/۴)۱۸	(۶۱/۹)۱۳	سقط

مدت نازایی و فراوانی یافته‌های لاپاروسکوپی در جدول ۲ نشان داده شد. در افراد با مدت نازایی کمتر از ۵ سال، ۲۸ نفر (۴۸/۲٪) یافته نرمال، ۳۰ نفر (۵۱/۷٪) یافته غیرنرمال داشتند. در افراد با مدت نازایی ۱۰-۵ سال، ۱۵ نفر (۴۸/۴٪) یافته نرمال، ۱۶ نفر (۵۱/۶٪) غیرنرمال و در افراد با مدت نازایی بیشتر از ۱۰ سال، ۴ نفر (۴۴/۴٪) یافته نرمال و ۵ نفر (۵۵/۶٪) یافته غیرنرمال داشتند و هیچ اختلاف معنی داری در این سه گروه دیده نشد.

جدول ۲. توزیع فراوانی یافته‌های لاپاروسکوپی در افراد نازایی مراجعه کننده به مرکز نازایی فاطمه زهرا (س) و بابل کلینیک در سالهای ۱۳۷۶-۱۳۸۳ به تفکیک نوع نازایی

نوع	جمع	ثانویه	اولیه	تعداد(٪)	تعداد(٪)	یافته لاپاروسکوپی
چسبندگی						
انسداد دو طرفه						
انسداد یک طرفه						
اندومتریوز						
PCO						
اندومتریوزما						
نرمال						
	p=0.112					

* در ۱۵ نفر (۱۵/۴٪) دو یافته لاپاروسکوپی وجود داشت.

در بررسی افراد مورد مطالعه بر مبنای سن بیماران و یافته‌های لاپاروسکوپی، نتایج بدست آمده نشان داد که در افراد کمتر از ۲۵ سال، ۱۳ نفر (۴۶/۴٪) یافته نرمال و ۱۵ نفر (۵۳/۶٪) یافته غیرنرمال و در افراد با گروه سنی ۲۵-۳۵ سال، ۲۶ نفر (۴۸/۱٪) یافته نرمال و ۲۸ نفر (۵۱/۹٪) یافته غیر نرمال و در افراد با گروه سنی بیشتر یا مساوی ۳۵ سال، ۸ نفر (۵۰/۵٪) یافته نرمال و ۸ نفر (۵۰/۵٪) یافته غیر نرمال داشتند. در بررسی افراد مورد مطالعه بر مبنای وجود

از لحاظ نوع نازایی نیز به دو گروه اولیه و ثانویه تقسیم شدند. عوامل خطری چون PID، سیستکتومی، میومکتومی، آپاندکتومی، سزارین، D&C، حاملگی خارج رحمی، سقط و یا ابزار داخل رحمی (IUD) نیز ثبت گردید. یافته‌های لاپاروسکوپی شامل یافته نرمال، چسبندگی لگنی، انسداد یک طرفه، انسداد دو طرفه، اندومتریوز، اندومتریوزما و تخدمان پلی کیستیک بوده است. آزمون‌های آماری مورد استفاده در این مطالعه Fisher exact test و Chi-square می‌باشد.

یافته‌ها

میانگین سنی افراد مورد مطالعه $32 \pm 6/31$ سال بود که در محدوده سنی ۱۸-۴۶ سال قرار داشتند. ۷۷ نفر (۷۸/۶٪) نازایی اولیه و ۲۱ نفر (۲۱/۴٪) نازایی ثانویه داشتند. در بررسی ریسک فاکتورها در زنان نازایی، در ۱۹ نفر (۱۹/۳٪) PID، ۴ نفر (۴/۴٪) سیستکتومی، در ۲ نفر (۲/۲٪) میومکتومی، در ۱ نفر (۱٪) آپاندکتومی، در ۳ نفر (۳/۰٪) سزارین، ۸ نفر (۸/۱٪) D&C، در ۱ نفر (۱٪) حاملگی خارج رحمی و سقط در ۱۸ نفر (۱۸/۴٪) وجود داشت (جدول ۱). یافته‌های لاپاروسکوپی در ۴۷ نفر (۴۸٪) نرمال و در ۵۱ نفر (۵۲٪) غیر نرمال بود. در کل موارد نازایی، ۴ نفر (۴/۱٪) انسداد دو طرفه و ۴ نفر (۴/۱٪) اندومتریوزما داشتند و بقیه موارد از نوع آندومتریوز Mild و PCOS بودند که تغییری در روش درمان ایجاد نمی‌کنند و فقط ۸/۲ موارد ذکر شده به تغییر روش درمانی به طرف IVF منجر می‌شوند (جدول ۱).

جدول ۱. توزیع فراوانی فاکتورهای خطر شایع در افراد نازایی مراجعه کننده به مرکز نازایی فاطمه زهرا (س) و بابل کلینیک در سالهای ۱۳۷۶-۱۳۸۳ به تفکیک نوع نازایی

نازایی فاکتور خطر	جمع	ثانویه	اولیه	نوع
تعداد(٪)	تعداد(٪)	تعداد(٪)	تعداد(٪)	تعداد(٪)
(۱۹/۳)۱۹	(۲۸/۵)۶	(۱۷/۸)۱۳	PID	
(۴)	(۴/۷)۱	(۳/۸)۳	سیستکتومی	
(۲)۲	(۴/۷)۱	(۱/۲)۱	میومکتومی	
(۱)۱	(۰)۰	(۱/۲)۱	آپاندکتومی	

نقش درمانی لاپاراسکوپ در بیماران ما نیازمند مطالعات بیشتری می باشد.

در مطالعه ای که توسط Tanahatoe و همکاران انجام شد، تفاوت قابل ملاحظه ای در یافته های پاتولوژیک بدنال لاپاراسکوپی، قبل و بعد از انجام IUI مشاهده نشد. در هر صورت این پژوهش مطالعات بیشتری را جهت بررسی نقش تشخیصی و درمانی لاپاراسکوپ قبل از IUI پیشنهاد می کند (۹). در مطالعات دیارتمان ژنیکولوژی فرانسه بر روی بیماران نازای گروه سنی ۱۸-۴۲ سال، بدنال IUI نا موفق، نتایج لاپاراسکوپی در ۱۶ بیمار نرمال بوده و بیشترین یافته را چسبندگی گزارش کرده اند (۱۸).

در مطالعه Tanahatoe، لاپاراسکوپی تشخیصی یک استاندارد طالی در پاتولوژی لوله ای می باشد و در صورت عدم ایجاد حاملگی بعد از دریافت گونادوتروپین و IUI در تعیین علت نازایی ضروری می باشد (۹).

شیوع بالای آندومتریوزیس در بیماران نازایی می تواند دلیلی بر ارتباط این فاکتور با نازایی باشد. علت نازایی در موارد آندومتریوز متوسط تا شدید، اختلال در حرکت لوله ها و دریافت تخمک می باشد ولی در موارد آندومتریوز خفیف تا متوسط هنوز مکانیسم آن مشخص نشده است (۱۹). با این حال شواهدی مبنی بر افزایش باروری بدنال درمان جراحی آندومتریوز خفیف تا متوسط وجود دارد. بر طبق مطالعات مارکوس در سال ۱۹۹۷ سوزاندن لاپاراسکوپیک منجر به افزایش میزان باروری به دو برابر شده است (۱۷). همچنین مطالعه دیگری که توسط Parazzin بر روی ۱۰۰ بیمار نازای انجام گرفت نشان داد که تفاوتی در میزان باروری قبل و بعد از جراحی وجود ندارد (۱۳). مطالعه دیگری توسط Olive و همکاران که ترکیب آنالیزی دو بررسی ذکر شده می باشد نشان داد که درمان جراحی لاپاراسکوپیک بیشتر از درمان انتظاری موقیت آمیز است (۲۰). اما آنچه که مسلم است این است که با تحریک تخدمان وجود IUI میزان باروری در مقایسه با درمانهای انتظاری بالاتر است (۲۱ و ۲۰). در مطالعه حاضر کم بودن درصد فراوانی آندومتریوز در یافته های لاپاراسکوپیک، شاید مربوط به انتخاب بیماران برای انجام IUI باشد چون بیماران بر اساس نداشتن ریسک فاکتور

فاکتورهای خطر و یافته لاپاروسکوپی نتایج نشان داد که در افراد با حداقل یک فاکتور خطر، ۲۲ نفر (۴۱/۵٪) یافته نرمال و ۳۱ نفر (۵۸/۵٪) یافته غیر نرمال داشتند و در افراد بدون فاکتور خطر، ۲۵ نفر (۵۵/۶٪) یافته نرمال و ۲۰ نفر (۴۴/۵٪) یافته غیر نرمال داشتند.

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه، بیشترین یافته لاپاراسکوپی، یافته طبیعی بوده است که در ۴۸٪ از بیماران نازای مورد مطالعه، دیده شده است. در بین یافته های غیر طبیعی، PCO بیشترین درصد را به خود اختصاص داده است (۲۲/۴٪) و پس از آن انسداد یک طرفه و آندومتریوز به ترتیب شایع ترین یافته بودند. با توجه به بالاتر بودن یافته های طبیعی نسبت به غیر طبیعی و با توجه به اینکه بیشترین فراوانی یافته غیر طبیعی PCO بوده است لزوم انجام لاپاراسکوپی قبل از شروع درمان IUI کم رنگتر می شود.

در مطالعه ای که توسط Corson و همکارانش بر روی ۱۰۰ بیمار نازای نرمال که پاتولوژی لگنی قابل توجهی از نظر باروری نداشتند، انجام گرفت، نشان داد که پس از انجام لاپاراسکوپی، بیمار دارای پاتولوژی لگنی بودند که ۲۴ مورد بیماریهای لوله ای، ۳۴ مورد چسبندگی اطراف لوله ای و ۴۳ مورد آندومتریوزیس گزارش شده بود. این مطالعه لاپاراسکوپی را یک روش مفید برای تصمیم گیری روش درمان، بخصوص در خانمهای نازای مسن و با دوره ناباروری طولانی پیشنهاد می کند (۱۵). در این مطالعه، بیماران HSG نرمال داشتند که مشابه مطالعه ما می باشد و نیز در مطالعه ای که Fatuim انجام داد به این نتیجه رسید که لاپاراسکوپی حتی در خانمهای با فاکتورهای خطر کم، روش موثری است (۸).

Bdawi و همکاران عنوان کردند که سود جراحی این روش کم بوده و می توان از انجام لاپاراسکوپی صرف نظر کرد که با توجه به درصد بالای یافته های طبیعی مطالعه ما نیز، این پیشنهاد توصیه می گردد (۱۶). البته باید مطالعات بیشتری در این مورد که آیا جراحی توسط لاپاراسکوپ، نتیجه قابل قبولی در درمان موارد خفیف آندومتریوزیس می دهد یا خیر، انجام شود. با توجه به اینکه شواهدی مبنی بر افزایش میزان باروری بدنال جراحی آندومتریوز خفیف تا متوسط وجود دارد (۱۷) و با توجه به درصد بالای آندومتریوز در بیماران مورد مطالعه ما، شاید بتوان گفت که تعیین

را جهت انجام لایپاراسکوپی جدا کرد و لایپاراسکوپی روتین لازم نیست.

از نقطه نظر ما اظهارات Fatum ، Balasch و همکاران که درمان مستقیم IUI بدون انجام لایپاراسکوپی را برنامه درمانی مؤثرتری داشته اند، مورد تایید می باشد (۲۴). از نظر تئوری بهتر است تعییر درمان در تمام بیمارانی که IUI می شوند، ارزیابی گردد ولی این میزان تعییر درمان از IUI به IVF در مطالعه ما $8/2\%$ بوده است. مطالعه ای که تاثیر زمان لایپاراسکوپی قبل و بعد از چند بار Balasch ، Fatum IUI نا موفق را مقایسه نماید، وجود ندارد. عنوان نمودند که بعد از ۳ تا ۶ بار IUI نا موفق، بلا فاصله بدون انجام لایپاراسکوپی به طرف IVF تعییر روش دهیم.

در این مطالعه انسداد دوطرفه لوله ای $4/1\%$ و آندومتریوما $4/1\%$ گزارش شده است که در مجموع $8/2\%$ منجر به تعییر درمان به طرف IVF گردید. این مطالعات نشان می دهد که لایپاراسکوپی روش خوبی جهت تشخیص فاکتور لوله ای حتی پس از HSG نرمال می باشد ولی تصمیم گیری در تعییر روش درمان از نظر آماری معنی دار نمی باشد و بهتر است ارزش آن مورد بررسی قرار گیرد. به نظر ما ارزش لایپاراسکوپی تشخیصی در بیمارانی که درمان IUI می شوند بعد از HSG نرمال باید تحت بررسی قرار گیرد بنابراین مطالعات دیگری باید انجام شود که به صرفه بودن انجام لایپاراسکوپی و یا دخالت آن در از بین بردن اختلالات داخل شکمی باعث افزایش میزان باروری در درمان با IUI می شود یا خیر؟

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از زحمات خانم معصومه گلسرخ تیار و خانم فائزه غفرانی تشکر و قدردانی می گردد.

مشخص در مطالعات بالینی، بدون انجام لایپاراسکوپی کاندید انجام IUI می شدن.

در این مطالعه فراوانی انسداد یک طرفه $14/3\%$ و انسداد دوطرفه $4/1\%$ بوده است که شاید پایین بودن انسداد دوطرفه مربوط به انتخاب بیماران بر اساس نداشتن نکته پاتولوژیک مشخص در بررسی روتین و در نتیجه محدود شدن نمونه ها باشد زیرا بر اساس مطالعه ای که توسط نظری در مرکز تاباوری فاطمه زهرا (س) بابل انجام شد از ۲۲۱ بیمار نازای مراجعه کننده پس از بررسی لایپاراسکوپ ۱۳۰ نفر ($58/8\%$) یافته غیر طبیعی داشته اند (۲۲). در این پژوهش تمام بیماران مراجعه کننده بدون در نظر گرفتن وجود ریسک فاکتور مشخص یا عدم آن، مورد مطالعه قرار گرفتند که منجر به درصد بالاتر یافته غیر طبیعی نسبت به طبیعی شده است. درصد فراوانی چسبندگی لوله در این مطالعه $8/2\%$ بود که باید ارزش لایپاراسکوپی و دخالت جراحی در آن مشخص شود. در موارد چسبندگی، مطالعه ای که نشان دهد برطرف کردن چسبندگی میزان حاملگی را در مقایسه با عدم درمان ان افزایش می دهد وجود ندارد. ولی در یک مطالعه ۶۹ بیمار که چسبندگی Periadenexale داشتند و تحت لایپراتومی Salpingo – Ovariolysis قرار گرفتند و با ۷۸ بیمار درمان نشده مقایسه شدند، نتایج نشان داد که میزان حاملگی در گروه درمان شده 45% در مقایسه با 16% بیماران بدون درمان بوده است (۲۳). این بررسی نشان می دهد رفع چسبندگی میزان باروری را افزایش می دهد ولی در این مورد که آیا Laparoscopic Adhesiolysis باعث افزایش میزان حاملگی بعد از IUI می شود یا نه، مطالعه نشده است. در کلینیک ما تست کلامیدیا به عنوان تست تشخیصی پاتولوژی لوله استفاده نمی شود و ما از ارزش این تست پس از HSG نرمال اطلاعاتی نداریم اگر این تست بتواند مشکلات لوله ای را پیش بینی کند می توان تعداد زیادی از بیماران

*****

References

- 1.Speroff L, Robert H, Nathan G. Endocrinology & infertility, 6th ed, Volume 2, Philadelphia, Kluwer Co 1999; pp: 764-868.

2. Mol BW, Oijkam B, Wertheim P, Lijmer J, Van Der Veen F, Bossuyt PM. The accuracy of serum chlamydial antibodies in the diagnosis of tubal pathology, a meta analysis. *Fertil Steril* 1997; 67(6): 1031-7.
3. Adelusi B, AlNuaim L, Makanjuola D, Khashoggi T, Chowdhury N, Kangave D. Accuracy of hysterosalpingography and laparoscopic hydrobubtion in diagnosis of tubal patency. *Fertil Steril* 1995; 63(5): 1016-20.
4. Henig I, Prough SG, Cheatwood M, Delong E. Hysterosalpingography laparoscopy and hysteroscopy in infertility, a comparative study. *J Reprod Med* 1991; 36(8): 573-5.
5. Aytoz A, Tournaye H, Camus M, Ubaldi F, Verheyen G, Van Steirteghem A, Devroey P. Is there any need for diagnostic laparoscopy in couple undergoes intracytoplasmic sperm injection for severe male factor infertility? *J Assist Reprod Genet* 1998; 15(2): 79-83.
6. Opsahl MS, Miller B, Klein TA. The predictive value of hysterosalpingography for tubal and peritoneal infertility factors. *Fertil Steril* 1993; 60(3): 444-8.
7. Wood GP. Laparoscoping examination of normal infertile woman. *Obstet Gynecol* 1983; 62: 642-3.
8. Fatum M, Laufer N, Simon A. Investigation of the infertile couple: should diagnostic laparoscopy be performed after normal hysterosalpingography in treating infertility suspected to be of unknown origin? *Hum Reprod* 2002; 17(1): 1-3.
9. Tanahatoe S, Hompes PG, Lambalk CB. Accuracy of diagnostic laparoscopy in infertility work up before intrauterine insemination. *Fertil Steril* 2003; 79(2): 361-6.
10. Dechaud H, Ali Ahmed SA, Aligeir N, Vergnes C, Hedon B. Dose transvaginal hydrolaparoscopy render standard diagnostic laparoscopy obsolete for unexplained infertility investigation. *Eur J Obstet Gynecol. Reprod Biol* 2001; 94(1): 97-102.
11. Tsudo T, Harada T, Lwabe T, et al. Altered gene expression and secretion of interleukin-6 in stromal cells derived from endometriotic tissues. *Fertil Steril* 2000; 73(2): 205-11.
12. Buyalos RP, Agarwal SK. Endometriosis associated infertility. *Curr Opin Obstet Gynecol* 2000; 12(5): 377-81.
13. Pazzini F. Ablation of lesions or no treatment in minimal-mild endometriosis in infertile women: a randomized trial. *Gruppo Italiano per lo Studio dell'Endometriosi. Hum Reprod* 1999; 14(5):1332-4.
14. Tummon IS, Asher LJ, Martin JS, Tulandi T. Randomized controlled trial of superovulation and insemination for infertility associated with minimal or mild endometriosis. *Fertil Steril* 1997; 68(1): 8-12.
15. Corson SL, Cheng A, Gutmann JN. Laparoscopy in the normal infertile patient: a question revisited. *J Am Assoc Gynecol Laparosc* 2000; 7(3): 317-24.
16. Al Badawi IA, Fluker MR, Bebbington MW. Diagnostic laparoscopy in infertile women with normal hysterosalpingograms. *J Reprod Med* 1999; 44(11): 953-7.
17. Marcoux S, Maheux R, Berube S. Laparoscopic surgery in infertile women with minimal or mild endometriosis. Canadian collaborative group on endometriosis. *N Engl J Med* 1997; 337(4): 217-22.

18. Watrelot A, Nisolle M, Chelli H, et al. Is laparoscopy still the gold standard in infertility assessment? A comparison of fertiloscopy versus laparoscopy in infertility. Results of an international multicentre prospective trial: the 'FLY' (Fertiloscopy-Laparoscopy) study. *Hum Reprod* 2003; 18(4): 834-9.
19. Strathy JH, Molgaard CA, Coulam CB, Melton LJ. Endometriosis and infertility: a laparoscopic study of endometriosis among fertile and infertile women. *Fertile Steril* 1982; 38(6): 667-72.
20. Olive DL, Pritts EA. The treatment of endometriosis: a review of the evidence. *Ann N Y Acad Sci* 2002; 955: 360-72.
21. Harada T, Iwabe T, Terakawa N. Role of cytokines in endometriosis. *Fertil Steril* 2001; 76(1): 1-10.
۲۲. نظری ط، زینال زاده م، اسماعیل زاده ح، صیادی د. کاربرد لپاراسکوپی تشخیصی در نازایی اولیه و ثانویه، مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل ۱۳۸۲؛ ۲۵: ۴۰-۴.
23. Tulandi T, Collins JA, Burrows E, et al. Treatment dependent and treatment independent pregnancy among women with periadnexal adhesions. *Am J Obstet Gynecol* 1990; 162(2): 354-7.
24. Balasch J. Investigation of the infertile couple in the era of assisted reproductive technology: a time for reappraisal. *Hum Repord* 2000; 15(11): 2251-7.

---

* آدرس نویسنده مسئول: بابل، بیمارستان شهید یحیی نژاد، دفتر گروه زنان و زایمان، تلفن: ۰۱۱۱-۲۲۲۳۵۹۴-۷
nazarihere@yahoo.com

Archive of SID